

quantus est Pater; sed non aliunde, sed de Patre: **A** quia inquit, *De Patre exivi*, hoc est, lumen de lumine. Quod si filium (*Apud Ambros.* huc accedit quod sic filium) Dei, ut jam dictum est, visum a patribus approbamus, ut non totum in illo quod Dei est videatur: sed dispositiones rerum futurarum, quæ suis quibusque temporibus complederentur, in ipso per

imaginem cernerentur. Nam Filium quis videre potuit antequam conspicabilem materiam cum placuit assumpsit, vel ipsum hominem induere dignatus e-t? Quia et si Abrabæ visus est, sed in forma humani corporis visus est, qua de ejus fuerat carne (*Apud Ambros.* quo scil. postremis temporibus in homine venturus esse ostenderetur).

DE ESSENTIA PATRIS ET FILII CONTRA HÆRETICOS LIBER UNUS.

Hunc quoque librum a Ludovico Miræo ex Victorina bibliotheca vulgatum, e libris de Trinitate conflatum esse primus observavit Gillotius: qui locis, e quibus centones quique distracti sunt, notatis, cætera suppressit. Et vero quis rivulos quæritet sæculentos, cum purum fontem ad manum habeat?

Loquitur Evangelium, qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem qui misit illum. Conclusa sunt omnia adversus hæretici furoris ingenia, etc., *ex lib. vii de Trin. a num. 21 post medium, ad hæc ejusdem libri num. 31.* Et quia calumnia dicti tamquam insolentis existeret, ut conscientiam (potentiam) potius naturæ demonstraret. *Quibus subnectit auctor hæc num. 33.* Et audiamus eum omnem fidei hujus cognitionem Apostolis revelantem: ait enim, Ego sum via et veritas et vita, *nisi quod pro* Et audiamus, *ponit audi: ac prosequitur usque isthæc num. 39,* ut hic Domini sermo sequeretur, Non creditis quoniam ego in Patre, et Pater in me? *Hinc C*

transit ad lib. viii, unde primum præmissis vocabulis, Fratres mei, exscribit hæc num. 14. Quæ scripta sunt legamus, et quæ legerimus intelligamus: *et ubi pervenit ad verbum num. 20.* Omnia quæ habet Pater, Filii sunt: et omnia quæ Filii sunt, Patris sunt. Ipse enim ait, Et mea omnia tua sunt, et tua mea; *omittit quæ ab hinc ad medium num. 21 intercedunt: unde rursus exscribit: Vivificamur ergo propter inhabitantem in nobis Spiritum Christi, etc., ad hæc usque num. 26.* Habitat enim in nobis Christus: et habitante Christo habitat Deus. *Demum reliquis hujus numeri verbis omissis, comparat initium numeri 27, quo toto ac subsequente fere toto descripto, clauditur liber his verbis: Si vero per adoptivum nomen hic dominus est, Spiritu sancto carens spiritu erroris animaris; quia nemo nisi in Spiritu sancto Dominum Jesum potest dicere: quibus auctor adjecit duntaxat, quia ipse operatur omnia in omnibus.*

MONITUM EDITORIS.

Hic in editione Veronensi, quam recudimus, mentione facta de duabus epistolis *Hilarii ad Augustinum* inscriptis, sequitur fragmentum titulum habens præfixum *Fides Alcuini*. Horum vero monumentorum neutrum eo loci recudere debuimus, quandoquidem nec supradictæ epistolæ ad Auctorem nostrum pertineant aut pertinere possint, ut cuique patebit

sive chronologiam sive etiam illarum textum attendenti (*Vid. Opp. Aug. t. ii pp. 673 et 1007 nost. edit.*); nec *Fides Alcuini* alii quam percelebri monacho cujus nomine insignitur, salvis criticæ regulis, adjudicari queat, aut aliasquam inter ipsius Opera convenienter collocari.

NICOLAI FABRI IN FRAGMENTA SANCTI HILARII PRÆFATIO.

Huic Operi tantum adjecimus notulas ad imam D paginam ascriptas. Cum autem auctorum verba excerpere satis habuisset Faber, nec curasset notare quo ex libro ea excerpisset, commodius visum est historicorum sacrorum locos secundum editiones *Valesii*, quamvis Fabro posteriores indicare.

Clarissimo viro **JAC. AUGUSTO THUANO** Sacri consistorii Consiliario, Senatusque Parisiensis Præsidi doctissimo atque prudentissimo, **NICOLAUS FABER. S.**

1. *Quale hoc Opus.* — Ecce tibi restituo, **PRÆSES**

AMPLI-SIME, beati Hilarii Pictavensis episcopi librum a viro doctrina, prudentia, morumque integritate maximo, **P. Pitheo** suprema voluntate relictum, meæque fidei, ut solidus ad te perveniret, id est sine ulla deductione et quam optimo jure apud testatorem, fuit commissum. Munus est, si folia numeres, non valde magnum, sed si auctoris dignitatem, si fatum libri, si rei de qua tractat gravitatem consideres, ejusmodi, ut non acceptissimum esse nequeat. Tibi enim omnium disciplinarum genere instructissimo, Gallicæ salutis ac laudis amantissimo, et